

VREEMDE VOGELS IN DE TENT

Kluchtig blijspel in twee bedrijven

door

JEROEN ANTONIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VREEMDE VOGELS IN DE TENT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JEROEN ANTONIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Jef (m) - Baas van de camping. Onhandig persoon die wel van mening is dat hij alles kan. Vindt zichzelf geweldig.

Marie (v) - Vrouw van Jef. Zijn rots in de branding.

Jos (m) - Vaste bezoeker van de camping, wil dolgraag de camping overnemen om er een nudistencamping van te maken. Is meer van de BBQ dan van de administratie.

Ellen (v) - Vrouw van Jos. Enthousiast om de camping over te nemen. Hippie type.

Billy Burd (m/v) - Engelse vogelaar. Degelijke man.

Han/An Sanders (m/v) - Taxidermist die zich voordoeft als vogelaar, maar heeft andere motieven. Herkenbaar aan een sjaal en een petje.

Mees Vink (m/v) - Enthousiaste vogelaar.

Robin Fladder (m/v) - Vogelaar met specialisatie in camouflage.

Alex/Alexandra de Zwart (m/v) - Crimineel die probeert onder te duiken omdat hij drugs gestolen heeft van een andere crimineel. Alias: De Kraai.

Mr/Mw. de Jager (m/v) - Grote crimineel die achter Alex aan zit.

Anita/Anton (m/v) - Schoonmaakster/hulp op de camping.

Dr. Vogels (m/v) - Op vakantie. Zit onder de duim bij partner.

Mevr. Vogels (m/v) - Sjieke dame. Wil liever luxe.

Verschillende rollen kunnen door zowel een man als een vrouw gespeeld worden. Bij aanpassingen hiervan moet de tekst ook naar m/v omgezet worden op een aantal plaatsen.

De mogelijkheden komen dan op een bezetting van 2-11 heren en 2-11 dames.

DECOR:

Het spel speelt zich af op een camping in een bosrijke omgeving. Het podium laat aan de rechterkant een bar/receptie zien. Het is een gebouw waarvan het linker gedeelte de receptie/kantoor is, met een deur om naar binnen te gaan, en er is een incheckbalie buiten. Het rechtergedeelte is de bar met een terras. Achter de incheckbalie kan een persoon zich verstoppen, en achter de bar is ook een deur naar binnen (keuken). Op het terras staan wat tafeltjes en stoeltjes.

Verder zijn er na de pauze op het linkerdeel van het toneel 3 tentjes te zien. In deze tentjes moet minimaal 1 persoon passen, en minimaal een tentje moet in het spel te verzetten zijn.

Midden achter staat een kleine caravan/camper/blokhut, in licht vervallen staat.

Als men links achter af gaat kom je op de veldjes met de caravans en andere tenten.

Rechts achter gaat men naar de toiletgebouwen en andere veldjes, en kan men het bos in.

Linksvoor is de ingang van de camping.

Rechtsvoor is het bos.

Alles op de camping heeft zichtbaar zijn beste tijd gehad. Boven op het gebouw is de naam van de camping te zien. "Camping De Hunnebergen"

OPMERKINGEN:

Het spel kan zowel binnen als buiten opgevoerd worden, waar een openlucht setting de illusie van een camping natuurlijk versterkt.

De bebouwing en zetstukken kunnen aangepast worden aan de beschikbare ruimte en locatie. Het is vrij aan de regisseur en decorploeg om hier een invulling aan te geven die past bij het spel.

In de tekst zijn de namen "Hunnebergen" en "Zwarte Bergen" gebruikt, wat een verwijzing is naar de voor onze vereniging bekende locaties in de buurt. Het staat de regisseur vrij deze namen in de tekst aan te passen naar namen die verwijzen naar locaties in de buurt van de spelende vereniging.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: De camping in de problemen

(We zien Jef op het terrasje somber voor zich uit staren.)

MARIE: *(komt op vanuit receptie)* Goedemorgen schatje. *(gaat bezig met papieren achter de balie)* Zet jij even koffie? *(Jef geen reactie, blijft staren, zucht eens)* Hallo, zeg, heb ik ontvangst?

JEF: Ik weet het allemaal niet meer, schat.

MARIE: Allemaal, allemaal, dat is ook wel veel hè. Wat weet je niet?

JEF: Nou hoe het verder moet met de camping. *(zucht)* Weer geen gasten.

MARIE: *(houdt wat enveloppen omhoog)* Tja, maar wel weer post.

JEF: Uitslag van de loterij hoop ik. *(sarcastisch)*

MARIE: Helaas.

JEF: Nog reserveringen via de post dan?

MARIE: *(houdt wat enveloppen omhoog)* Nee, alleen maar rekeningen.

JEF: Zijn die allemaal van vandaag?

MARIE: Ja, ik kan ze wel op de stapel leggen, maar misschien wil je de nieuwe eerst even inzien... Ah, Jef, dit gaat zo toch niet langer?

JEF: Wat een wijsheid.... Dat weet ik ook wel.

MARIE: *(gaat bij Jef zitten, legt de rekeningen op tafel)* Ach Jef, wat zeg jij dan altijd? Na regen komt....

JEF: Zei ik altijd ja. ZEI ik.

MARIE: Zonneschijn. Al is die bij jou ver te zoeken op het moment. Ik zal eens een lekker bakkie koffie zetten. *(gaat af door deur achter de bar)*

JEF: *(bekijkt post)* Na regen komt er nog meer regen lijkt het wel. Ik weet het gewoon niet meer. *(opent een rekening)* Correctie, na regen komt onweer.

MARIE: *(komt op met twee kopjes koffie)* Wat zei je schat?

JEF: Dat na regen onweer komt. *(laat de rekening zien)*

MARIE: Ja, ik zie het.

JEF: Ik hoopte nog zo op een brief van de postcode kloterij...

MARIE: Tja.

JEF: Ach Marie. Het heeft allemaal geen zin meer. Onze droom valt in het water.

MARIE: Ja, het was zo mooi. Onze droom: Hier een camping runnen, en er samen oud worden.

JEF: Ja, vernoemd naar de plek waar ik je ontmoet heb. Weet je nog.
(*Anita komt op vanuit caravan, en gaat afstoffen/poetsen achter de balie.*)

MARIE: Nou, “Hunnebergen” en “Hunebedden” is niet hetzelfde hè.

JEF: Ach vergeef je me die fout nog steeds niet?

MARIE: Welke idioot weet dan ook niet hoe je Hunebedden schrijft als je de aanvraag bij de gemeente doet?

JEF: Eh, dat was de auto-correct op mijn telefoon hè.

MARIE: Ik weet het. Maar goed, het was romantisch bedoeld.

JEF: Zo is het, en we zitten hier toch mooi. In het bos, vlak bij het kanaal.

MARIE: Ja, hmm, romantisch. Het kanaal, weet je nog dat we daar altijd gingen picknicken met zijn tweeën? Laten we dat romantische gevoel voor altijd vasthouden.

JEF: Ja...hmm, mooie dromen. (*zwijmelen Samen weg, dan ineens weer in het hier en nu*) Maar het kanaal is opgedroogd helaas.

MARIE: We hebben het in ieder geval geprobeerd.

JEF: Ja, maar nu is het van de regen in de drup, en regen na zonneschijn.

ANITA: Dat is toch goed dan?

MARIE: (*schrikt*) Ah, Anita. Jij ook al wakker?

ANITA: Duh, nee, ik slaapwandelaar!

JEF: Wat was er goed?

ANITA: U zegt dat het kanaal droog staat en dat het gaat regenen? Dan is het kanaal toch zo weer vol?

MARIE: Nou, (*pakt de rekeningen op*) het lijkt meer op een moesson. Het kanaal overstroomt.

ANITA: Ik snap het niet.

JEF: Nee, laat maar.

(*Telefoon rinkelt.*)

(Jef springt op) Gasten! (Rent naar de telefoon achter de balie, gevolgd door Marie. In de haast lopen ze Anita omver. Jef pakt de hoorn op, en Marie duwt haar hoofd tegen het hoofd van Jef aan de andere kant dan de hoorn.) Camping De Hunnebergen, goedemorgen! Ja.....Ja...Ja, deze camping ligt inderdaad naast de De Zwarte Bergen. Ja, die heeft 4 sterren ja....Ja? Oh, u wilt weten tot hoe laat ze daar open zijn. Zeg meneertje, dan moet je daarheen bellen en niet hier.....Nee...Ja, het kan me niet schelen dat ze heel de tijd bezet zijn daar, dan probeer je het nog maar eens...Nee...En al wist ik het dan zou ik het nog niet zeggen! *(Gooit de hoorn met een klap op, Anita zit met haar vingers tussen de hoorn.)*

ANITA: Auw! Meneer is boos?

JEF: Ja!

MARIE: Weer iemand voor de burens?

JEF: Ja! De brutaliteit.

MARIE: Ja, alleen omdat ze daar 4 sterren hebben.

ANITA: En een golfslagbad.

JEF: Ze mogen hun sterren steken waar de zon niet schijnt. Ik ben er klaar mee. We verkopen de tent!

ANITA: Meneer, als u 1 tent verkoopt...dat levert toch niet zo veel op?

JEF: Alles, de hele rambam. We verkopen alles.

(Telefoon rinkelt.)

(Jef nog steeds boos) Ja wat nu weer! ...Oh, excuses, nee, dat was niet tegen u bedoeld...Nee, sorry...Hoezo, u snapt nu die slechte review? Huh?

MARIE: *(hoopvol)* Gasten?

JEF: Opgehangen.

ANITA: Misschien willen die 2 rare snuiters van het achterste veldje uw rambam wel kopen?

JEF: Nee, Anita. Het is over, de camping gaat dicht. Het geld is op. Klaar. Ik moet je helaas ontslaan, ga je koffers maar pakken.

ANITA: Nee, meneer, dat kunt u niet maken.

JEF: Nee, geld kan ik ook niet maken.

ANITA: *(in tranen)* Wat moet ik nu?

MARIE: *(probeert er wat van te maken)* Ach Anita, zie het van de

zonnige kant. Dan hoef je in ieder geval de toiletten niet te poetsen vandaag. *(duwt emmer met poetsspullen terug in handen van Anita)*

(Anita gaat huilend af naar caravan.)

Scène 2: Verkoop aan Jos en Ellen?

MARIE: Moest dat nou?

JEF: Ja, ik weet het niet meer.

MARIE: Tja, maar misschien was het idee van Anita toch niet zo gek?

JEF: Welk idee?

MARIE: Nou, om de camping te verkopen aan Jos en Ellen.

JEF: Jos en Ellen? Zie jij die al een camping runnen?

MARIE: Nee, dat niet, maar het zijn wel trouwe gasten.

JEF: Das waar. Al 12 jaar.

MARIE: Yep. Zal ik ze even gaan vragen dan?

JEF: Ah, ik weet het niet hoor. Het zijn wel rare snuiters. En daarbij, die heg bij hun caravan is altijd net te hoog, god weet wat ze daar allemaal uitspoken. Gelukkig hebben ze de achterste staanplaats.

MARIE: Dat is toch niet meer ons probleem dan.

JEF: Dat is natuurlijk ook weer zo. Maar ik weet niet zeker of ik wel wil verkopen.

MARIE: Als ze de camping kopen, dan mogen ze de heg laten groeien zo hoog als ze willen.

JEF: Nou, ga ze maar vragen of ze interesse hebben om een eventuele koop te bespreken.

MARIE: Ja, ik ga ze meteen vragen. *(links achter af)*

Scène 3: Extra ster voor de buren

JEF: *(pakt een krant achter de balie en gaat op het terras zitten)* Nou, eens kijken wat er nog meer gebeurt op deze aardkloot, naast een camping die failliet gaat.

ANITA: *(komt op vanuit caravan)* Meneer?

JEF: *(reageert op een bericht in de krant)* Wel verdraaid nog aan toe!

ANITA: Sorry meneer, excuses dat ik u stoor.

JEF: Hè, wat?

ANITA: U had me opgedragen om op te hoepelen en ik ben er nog, sorry.

JEF: Huh? Nee, dat bedoel ik niet, hier, kijk hier: "Camping 'De Zwarte Bergen' krijgt een 5de ster."

ANITA: Oh, leuk.

JEF: Dat is helemaal niet leuk. Dit is de laatste nagel aan mijn doodskist. Nu kunnen we echt inpakken.

ANITA: Ik heb mijn koffer al ingepakt, meneer. *(houdt koffer trots omhoog)*

JEF: Dat bedoel ik toch niet.

ANITA: Oh, dan ga ik hem weer uitpakken. *(gaat vlug af de caravan in)*

MARIE: *(op van links achter)* Wat is die snel?

JEF: Ja, weet ik veel, iets met haar koffer. Hier moet je dit lezen. De Zwarte Bergen is de unieke one of a kind ervaring in de wijde omtrek! En wij dan? En hier: Unieke luxe, uiterst verzorgd... Super recreatieteam met leuke mascotte.... mooi..... gezellig... Tjonge, hadden ze nog meer veren? Die eigenaar zijn reet zal wel vort vol zitten. Die kan zo als pauw door het leven. *(doet een pauw na)*

MARIE: Welverdiend de 5de ster ontvangen....Nou dat is toch leuk Jef. Oh, en hier staat ook nog een verwijzing naar ons.

JEF: *(pakt de krant weer terug)*bla bla bla...helaas moet u op de weg ernaartoe wel even door de rommel en bouwvallige zaken van de nabijgelegen camping De Hunnebergen heen kijken. Maar eenmaal door de hekken van de De Zwarte Bergen waant u zich in het paradijs.

MARIE: Ze hebben wel een beetje gelijk?

JEF: Hoe durven ze? Nu kunnen we wel inpakken.

MARIE: En als wij ook eens een mascotte zouden introduceren? De eh Hunnebunnies of zo?

JEF: Hunnebunnies? Ga toch weg. We gaan verkopen. Wat zeiden Jos en Ellen?

Scène 4: Het verkoop voorstel

JOS: *(komt met Ellen links achter op)* Goedemiddag!

ELLEN: Hallootjes.

JEF: O, daar heb je ze al.

MARIE: Laten we hier gaan zitten.

ANITA: *(komt op uit caravan)* Goedemiddag, kan ik wat te drinken voor u pakken?

JEF: Nee, je bent ontslagen. Jij moest je koffers gaan pakken.

MARIE: *(gaat glazen en een fles pakken achter de bar)*

ANITA: Maar, u zei...

JEF: Ik zeg wel meer, hup, hup.

ANITA: *(boos af in caravan)*

JEF: *(pakt de fles wijn en 4 glazen van Marie over)* Kijk eens hier, van het huis.

ELLEN: Van de camping bedoel je?

JEF: Nee, ik trakteer, bedoel ik.

ELLEN: *(lachend)* Maar het is een camping, en geen huis.

MARIE: *(deelt de glazen rond)* Laten we tot zaken komen.

JOS: Ja, Marie vertelde dat jullie iets wilde bespreken.

JEF: Jazeker. We hebben iets te vieren.

MARIE: Echt waar?

JEF: Ja!

MARIE: Oh?

ELLEN: Nou proficiat dan, ik houd wel van een feestje. *(slaat haar wijn achterover)* Mag ik er nog een dan?

JOS: Nou vertel.

JEF: Nou, Jos. Na zoveel jaren hier deze mooie camping opgebouwd te hebben, ons levenswerk, onze droom, is nu het moment gekomen om met pijn in ons hart afscheid te nemen van dit fortuin.

JOS: Jij weet het leuk te brengen.

JEF: Ja, we hebben besloten te gaan rentenieren, en rond te gaan trekken met een camper.

MARIE: Oh?

ELLEN: Oh, dat is leuk! Ja Jos, dat wil ik ook als we met pensioen gaan.

JEF: Ja Ellen, en dat kan voor jullie ook. Want we willen de camping namelijk gaan verkopen.

ELLEN: Wat jammer, moeten wij dan weg?

JOS: Ja, ik zie waar je heen wilt, vriend.

MARIE: Hier, neem nog wat te drinken, het is tenslotte feest.

JOS: Je wilt eigenlijk zeggen dat je de hele zooi hier inclusief het achterstallig onderhoud aan ons wilt verkopen.

JEF: Precies! Kijk Jos, jij bent een zakenman, jij snapt hoe dit werkt. We hebben veel geïnteresseerden, maar we konden jou en Ellen toch niet voorbijlopen? Nee, jullie zijn al jaren onze vaste gast. Dan heb je toch het recht om als eerste de optie te hebben, dachten wij zo.

ELLEN: Oh, echt?

MARIE: Ja.

JOS: Vaste gasten. Dat klopt. Maar ook jullie enige gasten.

MARIE: Nou, we hadden laatst nog die 2 fietsers.

JOS: Ja, die na 1 nachtje weer vertrokken.

JEF: Potentie, Jos, je moet kijken naar de potentie.

ELLEN: Nou dat valt bij Jos wel mee hoor.

JOS: Kijk, Jef. Ik ben heel eerlijk. Mag ik eerlijk zijn. (*Jef knikt*) Kijk wij komen hier, omdat we graag...eh, nou zeg maar....eh.

ELLEN: Wij zijn naturalisten.

JEF: Wat?

MARIE: Ze lopen graag in hun blote kont.

JEF: Ah, vandaar die hoge heg.

JOS: Ja, precies. We zijn wel naturalisten, maar we zijn ook gesteld op onze privacy, vandaar dat deze camping waar nooit iemand komt perfect is voor ons.

JEF: Nou, ideaal toch. Dan koop je de boel. En dan weet je zeker dat er niemand meer komt. Stop je de camping gewoon.

ELLEN: Ja, leuk.

JOS: Eh, maar dan betaal ik een hoop geld, en dan heb ik hetzelfde als nu, daar schiet ik toch niets mee op.

MARIE: En als je de camping wel doorzet, en je laat overal de heg groeien, dan kun je er een natuurlijk-isten camping van maken met privacy, voor mensen net als jullie.

ELLEN: Ja, gezellig.

JOS: Naturisten Marie. Maar....maar...dat is zo'n gek idee nog niet.

ELLEN: Ja, leuk. En dan kunnen we ons zelf zijn op de hele camping.

MARIE: Dat kan dan ja.

ELLEN: Oh, toppie. Of moet ik zeggen weg topje... *(begint zich uit te kleden)*

JEF: Ho, ho, ho. Het is nog steeds mijn camping. En ik wil dat niet hebben hier op het terras!

JOS: Maar Jef, dan moeten we het nog wel eens worden over de prijs.

JEF: Kijk, nou we're talking.

JOS: Nou, in de huidige staat kan het nooit veel zijn.

JEF: Je onderschat de waarde van een camping, vriend.

ANITA: *(komt op uit de caravan, heeft haar koffer bij)* Meneer.

JEF: Nu even niet.

ANITA: Meneer, ik accepteer mijn ontslag. *(zet haar koffer neer)* Ik wil hier op deze manier zelfs niet meer werken. Ik heb mijn spullen gepakt en ben klaar om te gaan.

JEF: Mooi, nou doe! *(geeft koffer terug in Anita haar handen)*

ANITA: Maar niet zonder mijn laatste salaris.

MARIE: Daar heeft ze een punt, Jef.

JEF: Ja, prima, zodra de koop hier rond is, heb ik geld om je te betalen. Kom dan maar terug. *(probeert Anita terug naar de caravan te duwen)*

ANITA: Ik ga nergens heen. *(zet haar koffer voor de receptie, en gaat met haar armen over elkaar staan)*

Scène 5: Gasten

JEF: Laten we zeggen 5 ton.

JOS: Je bent gek! 1 is meer dan genoeg, lijkt me.

MARIE: Dit gaat nog wel even duren. Jij nog iets drinken? *(loopt naar*

de bar)

ELLEN: Ja graag.

JEF: Ben je gek, 4 ton, lager ga ik niet.

JOS: Ben je de laatste tijd weleens verder dan je balie geweest? Het is echt niet zoveel waard hoor.

JEF: Tjonge. Hoor hem.

JOS: Veel achterstallig onderhoud, en geen klanten. Ik vind 100.000 euro een goed bod.

JEF: Jos, zo werkt dit niet hè. Ik zak, jij komt omhoog...

ELLEN: Bij Jos komt niet veel meer omhoog hoor.

JEF: Ik zak weer, enzovoort, tot we elkaar in het midden vinden.

JOS: Nee, Jef. 1 ton. Meer dan genoeg. Als je nou gasten had...

ALEX: *(komt in vlugge draf aangelopen, kijkt schichtig om zich heen, heeft een identieke koffer bij als Anita, en zet deze er langs)* Hallo, kan ik hier een tent huren?

ANITA: Zou ik niet doen.

JEF: Aha, een campinggast, dus omhoog Jos!

JOS: Eh, een gast is het pas als hij ingecheckt heeft.

ALEX: Wat een drukte, het leek hier zo rustig.

ANITA: Normaal is het ook rustig. Rustiger dan hier vind je niet.

ALEX: Mooi, kan ik dan inchecken? Ik wil een complete tent huren, goedkoop. Ergens achteraan als het kan. Uit het zicht.

ANITA: Ja, eh, ik werk hier niet meer.

JOS: Niet ingecheckt, is geen klant. 1 ton.

JEF: Beweeg nou een beetje mee.

JOS: 1 ton en 5 euro. Haha.

JEF: Anita, pak je koffer maar weer uit. Je mag vandaag nog werken. Morgen moet je met Jos overleggen.

ANITA: Wel, niet, wel, niet. Wat wil je nou?

JEF: Ik betaal vandaag dubbel.

ELLEN: Best leuk om naar te kijken zo. Doe mij er nog maar een Marie. *(houdt haar glas omhoog)*

ANITA: Nou, vooruit dan. *(pakt de koffer van Alex, en wil binnengaan bij de caravan)*

JEF: Wat doe je nou, muts?

ANITA: Ik ga mijn koffer weer uitpakken zoals u zei. (*gaat af in caravan*)

JOS: Dus toch maar 1 ton doen dan?

JEF: Marie, doe jij ook eens wat.

MARIE: Wat?

JEF: Ja precies. Wat ja! Doe wat, check die gast in.

JOS: Ellen, schenk mij ook nog eens in, dit duurt nog wel even.

MARIE: (*loopt naar de balie*) Goedemiddag meneer, kan ik u helpen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto